

РЕШЕНИЕ

№ 128

гр. Варна, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова
Членове: Маринела Г. Дончева
Росица Сл. Станчева

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от Диана В. Джамбазова Въззивно гражданско дело № 20223000500352 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК и е образувано по въззивна жалба, подадена от В. Н. Н. от с.Кичево, обл.Варна срещу решение № 539/03.05.2022 г. по гр.д.№ 1728/2021 г. на Окръжен съд – Варна, с което е отхвърлен предявеният срещу Прокуратурата на Република България иск за заплащане на сумата от 150000.00 лева – обезщетение за неимуществени вреди, причинени му вследствие действия и бездействия на прокурори във ВРП, ВОП, ВАП и ВКП, довели до отказ да се повдигнат обвинения срещу вещи лица, дали невярно заключение по НАХД № 2537/2019 г. на ВРС, на основание чл. 7 от КРБ, ведно със законната лихва от 03.12.2020 г. до окончателното изплащане на обезщетението. Оплакванията са за неправилност поради нарушение на закона, с молба за отмяна и за уважаване на иска.

В подаден писмен отговор ответникът оспорва въззивната жалба и изразява становище за правилност на решението.

Въззивната жалба е подадена в срок и от надлежна страна и е процесуално допустима. След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразяване становищата на страните, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Предявен е иск от В. Н. Н. за осъждане на Прокуратурата на Република България да му заплати сумата от 150000 лв.- обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в емоционални душевни болки и страдания от действията и бездействията на прокурори - невъзбуждане на наказателно преследване с повдигане на обвинения и необразуване на досъдебни производства срещу лицата М. Н. С., А. К. А.-Б., Е. К. И., които като вещи лица изготвили невярно заключение при възложена тройна САТЕ по НАХД № 2537/2019 г. на Районен съд – Варна.

Оспорвайки изцяло иска по основание и размер, ответникът направил отвод за местна неподсъдност на спора; възразил е, че исковата молба е неясна по отношение на периода на настъпване на вредата и в какво се изразява тя; твърди, че не са настъпили правопораждащите факти предвидени във фактическия състав на иска по чл. 49 ЗЗД за възникване на деликтната отговорност на Прокуратурата на РБ; че не е работодател на РП – Варна по преписка № 16198/2020 г; ОП – Варна по преписка № 9553/2020 г.; Ап.П – Варна по преписка № 138/2021 г.; и ВКП по преписка № 4560/2021 г.; оспорва наличието на противоправно поведение; твърди, че размерът на претендираното обезщетение не съответства на критерия за справедливост по чл. 52 ЗЗД.

От приетата и приложена като доказателство преписка № 16198/2020 г. на ВРП се установява образуването ѝ по жалба на В. Н. Н. срещу М. Н. С., А. К. А.-Б. и Е. К. И. – вещи лица по НАХД № 2537/2019 г. на ВРС за изготвяне на неправилна, грешна, нагласена, невярна тройна САТЕ. Твърденията в жалбата са били, че вещите лица умишлено са определили невярна траектория на движение на управлявания от Н. велосипед в третата пътна лента на бул. „Васил Левски“ в гр. Варна, както и тъгълът на съприкосновение между велосипедът и л.а., „Форд“, модел „Мондео“ с рег. № В 6681 РН и че експертизата не кореспондира с останалите доказателства по НАХД № 2537/2019 г. Жалбоподателят твърди, че неправилното заключение е с цел възпрепятстване на установяването на механизма на ПТП от 04.06.2018 г.,

вследствие на което е претърпял травми.

С постановление от 03.12.2020 г. по преписка № 16198/2020 г. на ВРП е отказано образуване на досъдебно производство, поради неприключило с влязло в сила решение на НАХД № 2537/2019 г. на ВРС, което възпрепятства формирането на извод за наличие на данни за извършено деяние по чл. 291 НК. Постановлението е потвърдено от ВОП с постановление от 02.02.2021 г. по преписка № 9553/2020 т. на ВОП и с постановление от 10.03.2021 г. по преписка № 138/2021 г. на ВАП и постановление от 25.05.2021 г. по преписка № 4560/2021 г. на ВКП.

Предвид липсата на доказателства за претърпени болки и страдания предявената искова претенция е била отхвърлена като недоказана с решение № 539/03.05.2022 г. по гр. д. № 1728/2021 г. на ВОС.

С оглед така установената фактическа обстановка, съдът от правна страна установи следното:

Съобразно нормите на гл. VI от Конституцията на РБ, прокуратурата е част от независимата съдебна власт. Определената от основния закон функция на прокуратурата е да следи за спазване на законността, като в тази връзка са регламентирани и изключителните ѝ правомощия: ръководи разследването и упражнява надзор за законосъобразното му провеждане; може да извършва разследване; привлича към отговорност лицата, които са извършили престъпления, и поддържа обвинението по наказателни дела от общ характер; упражнява надзор при изпълнение на наказателните и други принудителни мерки; предприема действия за отмяна на незаконосъобразни актове; в предвидените със закон случаи участва в граждански и административни дела /чл. 127 КРБ/. Структурата, организацията и взаимодействието в рамките на самата прокуратура са уредени с нормите от гл. VI от ЗСВ. Съобразно нормата на чл. 143, ал. 1 от ЗСВ всички актове и действия на прокурора могат да бъдат обжалвани пред непосредствено по-горестоящата прокуратура, ако не подлежат на съдебен контрол. Съгласно регламентираните с НПК функции на прокурора в наказателното производство, същият притежава изключителната компетентност да прецени дали да се образува досъдебно производство, срещу кое лице и за какво престъпление, тъй като само на този държавен орган са възложени правомощията да повдига и поддържа обвинението за престъпления от общ

характер /и това е в унисон както с принципа за разделение на властите, така и с функциите, които са натоварени да извършват отделните органи в съдебната власт/.

С оглед на гореизложеното, постановления от органите на прокуратурата отказ да се образува наказателно производство срещу посочените от ищеца /въззивник в настоящото производство/ лица за извършени от тях престъпления от общ характер, който не е бил отменен по съответния ред, е съобразен със закона и не е противоправен като действие. Наличието на престъпни обстоятелства не може да бъде установено от гражданския съд, за да бъде опроверган горния извод. При това положение не може да бъде ангажирана отговорността на Държавата за вреди от неправомерен отказ на органите на прокуратурата да образуват наказателно производство по жалбите на ищеца, образувани в преписка 16198/2020 г. на ВРП.

За пълнота следва да бъде посочено, че въззивникът не е ангажирал доказателства и за претърпените от него вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания вследствие на влезият в сила отказ на органите на Прокуратурата на Република България да образуват досъдебно производство за престъпление по чл. 291 НК, по което като обвиняеми да бъдат привлечени М. Н. С., А. К. А.-Б. и Е. К. И. – вещи лица по НАХД № 2537/2019 г., по описа на ВРС.

Предявеният иск е неоснователен и поради идентичността на формирания от първоинстанционния съд извод, обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

Във връзка с отправеното от въззиваемата страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на осн. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на същата следва да се присъди сумата от 100 лв.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 539/03.05.2022 г. по гр. д. № 1728/2021 г. по описа на Окръжен съд – Варна.

ОСЪЖДА В. Н. Н. да заплати на Прокуратурата на Република България сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, на

осн. чл. 78, ал. 3 и ал. 8 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в едномесечен срок от съобщаването му на страните пред ВКС при наличие на предпоставките по чл. 280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____